

קולנוע

סרטים

הגרמנים הצעירים

הקולנוע הדינאמי, הצעיר והתוסס ביותר היום באירופה, הוא הקולנוע המערבי-גרמני. הגרמנים יכולים להתגאות היום בסינרמה של יוצרי סרטים מן השורה הראשונה, שאפילו הוליווד הגדולה והכלי-כוחה, מתחילה לחזור אחריהם. אין לראות בי כמות הסרטים הגרמנים המופצים בישראל אל מדר לחשיבותם. ההפצה הישראלית פיגרה תמיד בכמה שנים, כשמדובר על הכרה בכיוונים חדשים בקולנוע. מזלו של חובבי-הקולנוע בישראל הוא, שהרשויות בגרמניה תפסו את חשיבות התרומה התרבותית שיש לקולנוע היום, בארצם, ולכן משתדלים להביא את בשר-

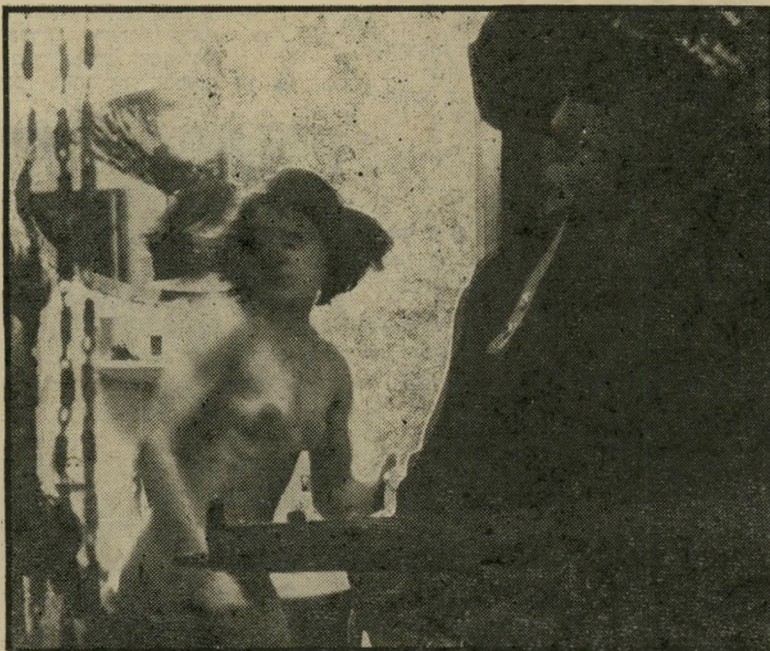
דורף, במאי שלפחות אחד מסרטי, הכבוד האבוד של קתרינה בלוס, זכה בהפצה מיסחרית בישראל ולהצלחה לא-מבוטלת. שלנדורף הקדים, למעשה, את חבריו, גם בניסיון וגם בהופעה ראשונה על מסכי העולם. הוא כיום בן 40, ואם כי סגנונו הוא פחות אישי מזה של עמיתיו, הוא מהווה חלק בלתי-נפרד מקבוצת הצמרת הזאת. בהיותו נער חי בצרפת, שם החל גם בעיסוקיו הקולנועיים, כשהוא משמש בין השאר עוזר במאי לכמה מן היוצרים הבולטים בגל החדש, כמו שאברול, לווי מאל ואלן רנה (עימו עבר למשל על אש-תקד במריאנבו). עם שובו לגרמניה, הצטרף לכל המתקוממים נגד המצב היסודי של התעשייה שם, שבתחילת שנות השישים פעלה עדיין תחת ההלם של מילחמת העולם, והשתדלה שלא לנגוע בשום נושא כואב ומשמעותי, מתוך ההנחה שהקהל

פודקר שלנדורף (ממושקף) משתעשע עם גיבורי "תוף הפח" פסטיבל קאן 1979 נתן את הפרס לבמאי שיבקר בישראל

פודקר שלנדורף מביים את "יריה של חסד" הלם מליחמת העולם השנייה

אנג'לה וינקדר ב"כבוד האבוד של קתרינה בלוס" נושא כאוב ומשמעותי

רתם לכל מקום בעולם, באמצעות מחד לקות התרבות של השגרירות הגרמנית או עליידי מכון גיטה. כך קרה גם בישראל. חודש אוקטובר בשלושת הסינמטקים יספק לישראל תמונה מהימנה של הקולנוע הגרמני, אם בשבועות קודמים של קולנוע גרמני, עשה הקהל הכרה עם סירטי פא-סבינדר, הנדרס והרצוג, שאפשר להתייחס אליהם כמעט כמו אל השילוש הקדוש של התעשייה הגרמנית הצעירה, תורחב היריעה הפעם לטובתו של פולקר שלני

פאסבינדר מביים את "נישואיה של מריה בראון" מליחמה נגד עיוותים חברתיים

מעמד מתוך סירטם של שלנדורף ופון טרוטה, "ירייה של חסד" — ובעד מעמד צודק לאשה בחברה